

Det självbespeglade har länge varit en trend bland samtida kvinnliga konstnärer. Britt Hillbom som just nu ställer ut på övre planet i Konsten Hus minns i grafiska blad sina sommarlov. Kärnmjöklimpa och prickigkorv, rockringar och friluftsbad. Hillbom delar lokalen med skulptören Susanne Larsson som i glaserad keramik berättar om vardagslivet. Småbarnsföräldrarnas vedermödor med tvätt och grötkok, bärplockning, slappande i den gula finsoffan och gympass. En slags vardagsrealism med humoristiskt anslag. Tematiken i de små keramikfigurinerna går på kollisionskurs mot genrens traditionella idyllerier som oftast skildrar det sockersöta. Den här krocken är behållningen i Larssons lilla detaljrika kollektion som blott består av nio små arbeten.

Britt Hillbom har även hon ett humoristiskt anslag. Bardomens fröjder har nämnts, sådana hågkomster brukar ju komma med åren. Hon har även en serie tuschmålningar i storformat med reflektioner omkring det här med att alltid vara tillgänglig per mobiltelefon. ”Hej! Var är du?” heter bilderna, som utgörs av sju i naturlig storlek avbildade figurer som håller kontakt, inte med varandra utan med någon utanför bilden. Måne detta är en sinnebild av tiden och den kontakt eller det främlingsskap tekniken väljer åt oss. I stället för att umgås analogt vilket kanske är mer uppfordrande eftersom vi då når varandra på ett djupare plan, avskärmar vi oss och umgås i cyberrymden. Där slipper vi med en knapptryckning ifrån allt obehagligt och krävande. Som Peter Sellers i rollen som Mr Chance trodde sig kunna styra världen med sin fjärrkontroll. Det fungerade inte för honom och det gör det naturligtvis inte för oss heller. Likafullt förförs vi av tekniken och gör den mer till en fråga om framtoning än äkta kommunikation. På tal om apparation så visar Hillbom även några serigrafier, också de i storformat, som handlar om föreställning och självbespeglning. Tonåringar som fastnat framför handspeglar och som försöker hitta en identitet och en för sig själv uthärdlig framtoning inför entrén i vuxenlivets evigt pågående rollspel.

Larssons och Hillboms kollektioner fungerar bra tillsammans. De träffar lite småironiskt företeelser i tiden men man har sett det mesta förr på annat håll och med större skärpa.

Bertil Sundstedt